

Editoriál

Milí naši čitatelia!

Pekne vás vítame pri čítaní posledného tohtoročného čísla nášho školského časopisu Lomničan. Pôvodne sme síce plánovali ešte jedno číslo, ale okolnosti a aj časový deficit to zariadili trochu inak. Hlavne sme sa chceli s naším časopisom „pochváliť“ na slávnostnej akadémii ku Dňu matiek, aby mamičky videli, aké šikovné a pracovité detičky vychovali...

A keďže naši žiaci veru nezaháľajú, príspevkov sa nazbieralo celkom dosť. Páči sa nám, že pribúdajú prispievatelia z iných ročníkov, ktorí nepracujú v našom novinárskom krúžku a majú chuť prezentovať sa so svojou tvorbou. Posledné číslo nášho časopisu má svoje stále rubriky, ale venovali sme sa v ňom aj špeciálnym témam ako Apríl – mesiac lesov či Deň matiek. Veríme, že aj toto číslo sa vám zapáči a prečítate si ho od prvej po poslednú stranu!

A čo dodať na záver? Sme spokojní a tešíme sa, že ste si náš časopis obľúbili. Dôkazom sú pre nás desiatky predaných časopisov. Druhé číslo si dokonca pre veľký záujem vyžadovalo dotlač niekoľkých čísel. To, že si náš Lomničan kupujete a čítate ho, je pre nás veľkou odmenou za vynaloženú prácu! Vy zase (možno) získavate inšpiráciu a veríme, že v ďalšom čísle bude práve váš príspevok či kresba...

Tak teda, milí naši čitatelia, vychutnajte si riadky nášho Lomničana a nezabudnite, že v novom školskom roku sme tu zas! Prežite príjemné a nezabudnuteľné prázdniny a najkrajšie zážitky z nich si v žiadnom prípade nenechajte pre seba! Podajte sa o ne s nami všetkými v nasledujúcom čísle, v novom školskom roku! Všetko dobré vám praje

Vaša redakcia časopisu Lomničan

O mamičke

Keď som bola malá,
starala sa o mňa mama.
Keď som rástla ako z vody,
nebolo to bez nehody.

Mama moja drahá,
vždy si pri mne stála.
Cením si starosť tvoju o mňa,
Nie vždy som bola dobrá.

Teraz ale ľutujem,
polepšiť sa sľubujem.
Budem dobrá,
mám ťa rada.

Veď si moja mamička,
a patrí ti táto básnička.
Ocko, aj teba rada mám,
Neboj, neostaneš sám.

Mamka moja,
sviatok máš.
Želám všetko naj,
nech celý život tvoj je fajn.

Natália Kováčová, 1.A

Radko Jendrušák, 1.A

Máme ťa tu všetci radi,
ako jediná ružu v našom raji.
A preto ti túto báseň venujem,
lebo ťa, mamička, veľmi milujem.

Lívia Mrugová, 4.A a Miška Raučinová, 3.A

Lesná pedagogika

Dňa 19.4.2016 sa žiaci 4. A a 6.A triedy zúčastnili lesnej pedagogiky. Po 2. vyučovacej hodine sa žiaci pod dozorom p. uč. Kloudovej a Kandrikovej vybrali na dohodnuté miesto, ktoré určil lesný pedagóg. Pri chodníku medzi Tatranskou Lomnicou a Starou Lesnou ich čakal pán Vladislav Chovanec (lesný pedagóg) spolu s pánom lesníkom Lapšanským. Po privítaní rozdali títo dvaja páni náradie potrebné na sadenie smrekov (krompáč, sadeničky, kolíky na označenie). Pán Lapšanský predviedol názornú ukážku sadenia a potom sa už školáci s radosťou pustili do práce. Po zasadení posledného stromčeka si vypočuli informácie o stromoch a lesných škôlkach. Dozvedeli sa, že jedna takáto lesná škôlka sa nachádza v blízkosti Tatranskej Lomnice, na Tatranských Matliaroch. Školáci si cestu späť spríjemnili prechádzkou cez Starú Lesnú.

T. Sálus 4.A

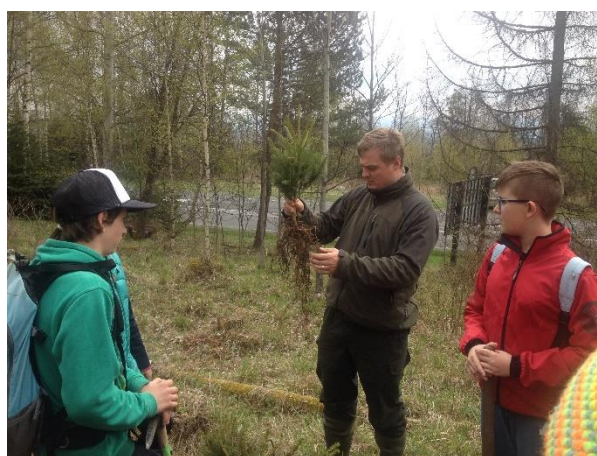

Foto: Z. Kandriková

Koncert PRIMA NOTA

Dňa 4.4. 2016 sme sa učili len trošku, pretože sme mali výchovný koncert. Konal sa v jedálni našej školy. Štvrtáci si museli priniesť stoličky. V hlavných úlohách: Vlado Kubala, Lukáš. Ujo Kubala k nám prišiel ako pes. Povedal krátky príhovor v znení:

Aby sme našli v živote pokoj, musíme mať v srdci lásku k zvieratám, prírode a spolužiakom...

Ale potom si uvedomil, ako prišiel. Vrátil sa a prišiel, ako sa patrí. Pozdravil sa a pokračoval rozprávkou. Rozprávka mala názov Alobus autobus. Hrali v nej pani Blažková a Jožko. Spolu nám predstavili, ako sa máme a nemáme správať v autobuse. Nasledovala prvá pesnička s názvom Cesta autobusom. Po pesničke uja Kubalu „seklo v krížoch“. Pokračoval rozprávaním o súrodencoch a o bratskej láske. Vravel, ako máme ovládať svoju zlosť voči nim. Nasledovala pesnička Život je nebezpečný. Ujo vravel aj o správaní sa v triede a o smolných dňoch. Myslí si, že smolné dni sú výmysel. Vraj všetko je o nás. Nasledovala rozprávka: Jožkov smolný deň. Prišiel kúzelník HOGO FOGO. Ujo Kubala si mal vytiahnuť kartu a zapamätať si ju. Hogo Fogo sa nepozeral, ale predsa len ju našiel. Trik prezradil, ale my vám ho neprezradíme. A zase pesnička Abraka Dabra. A rozprávanie o oddychu. Nasledovalo rozprávanie o správaní sa v divadle. Prišla scéna o tom, ako dokáže ujo Truľo „zlikvidovať“ predstavenie a ako sa máme správať naozaj. A zase pesnička Dobrá nálada pri ktorej išli všetci na tanečný parket.

Lívia Mrugová a Tomáš Sálus 4.A

Barbora Budajová, 2.A

Apríl - mesiac lesov

Ako vznikol les

Kedysi dávno, ale veľmi dávno, na zemi neboli lesy. Boli len horúce púšte, na ktorých nebolo trochu tieňa, ani tráva tam nerástla. Zvieratá rýchlo hynuli, lebo v púšti nenašli vodu ani šťavnatý kus trávy. Medzi ne patrili aj oslík Hík, ktorému nebolo všetko jedno. Chcel sa dozvedieť, prečo nič na púšti

Miška Raučinová, 3.A

nerastie. Zveril sa o tom ostatným zvieratám a tie mu poradili, aby zašiel za starou, ale zato múdrou ťavou, ktorú volali Haťa. Hík sa za ťavou Haťou teda vybral. Bývala v kamennom otvore blízko jediného zdroja vody. Keď tam prišiel, najprv sa schuti napil. Vstúpil do kamenného otvoru a Haťa ho hneď privítala. Hík jej chcel všetko povedať, no ona o tom už vedela. Povedala mu, nech zájde za kráľovnou Prírodou, ktorá býva na najvyššom vrchu púšte. Príroda si svoj poklad – les, chcela nechať pre seba. Preto zvieratá bývali na púšti. Haťa popriala Híkovi šťastnú cestu a už sa mohol vydať na svoju výpravu. Keď bol už v polovici, rovno pred vrcholom uvidel malú dierku, z ktorej zvedavo pozeral škrekok Kuko. Rodičia ho hnali do sveta, no Kuko už vedel, aký je svet... Hík mu vyrozprával o svojej výprave. Kuko sa rozhodol ísť s ním. A tak sa už driapali na vrchol spoločne. Bola to veru veľmi náročná cesta, no napokon ta došli. Pred nimi sa rozprestieral palác z toho všetkého, čo Príroda mala. Z oblakov, dažďa, ohňa, rôznych bylín, stromov, skál... Boli úplne

očarení. No keď si pomysleli, že v tom obrovskom paláci ju majú nájsť... No nerozmýšľali dlho. Bolo im hneď jasné, že bude bývať v tej najväčšej a najkrajšej komnate. Predsa tam, kde môže skrývať najviac pokladov. Mali pravdu, bola tam. Veľmi sa nelíšila od svojich pokladov. Mala šaty z toho všetkého, čo ukrývala. Spýtali sa jej, či by im a všetkým ostatným podarovala kúsok zo svojho pokladu – les a všetko, čo k nemu patrí. Príroda sa nechcela svojho bohatstva vzdať, ale napokon ju Hík a Kuko presvedčili.

Nebolo to vôbec jednoduché. Hík s Kukom museli splniť tri úlohy. V prvej museli zísť za mocným levom Hirom a poprosiť ho, aby im dal teplú kožušinu. V druhej museli nájsť púštny kvet, v tretej zasa supa Bara a odovzdať mu kožušinu aj kvet. Prvá úloha nebola pre nich ťažká, pretože Kuko leva Hira dobre poznal, a tak bolo ľahké vypýtať si od neho kožušinu. Druhá úloha bola o niečo ťažšia, pretože kvetov na púšti kvitlo málo, no jeden predsa našli. Tretia úloha tiež nebola ťažká, lebo zasa Hík poznal supu Bara. Baro o nich vedel a získané predmety

Karina Gáborová, 7.A

kráľovnej Prírode odniesol na svojich krídlach. Kráľovná Príroda bola spokojná s tým, čo našli a tak im les dopriala.

Zvieratá boli šťastné a ďakovali Híkovi a Kukovi za ich statočný čin - za získanie lesa pre všetkých. A mali by sme im aj my poďakovať. No možno to bolo inak, ale každopádne by sme mali byť všetci radi, že máme lesy a takú krásnu prírodu.

Jakub Drzewiecký, 7.A

Ema Rusiňáková, 5.A

Ako ľudia prišli o les

Bolo raz jedno malé a krásne mestečko. Krásne bolo hlavne vďaka svojmu lesu a prírode. Všetci v mestečku boli šťastní, ale po nejakom čase si ľudia svoju krásnu prírodu prestali vážiť. Deti na prechádzkach po lese lámali halúžky, ktoré trčali zo stromov. Ľudia vyrubovali stromy a sústavnými požiarimi začali znečisťovať ovzdušie. Ak rodičia kúpili deťom nové farbičky, začali ich lámať a odhadzovať spolu s inými odpadkami všade okolo seba. Z ich krásneho lesa sa o chvíľu stal úbohý lesík s obschnutými stromami. O niekoľko týždňov, keď to bolo ešte horšie, rozhodli sa stromy, že prídu na to, prečo sa ľudia o nich prestali starať.

Tereza Vladárová, 7.A

Vyslali vetrík, aby k ľuďom zavial jeden malý stromček. Keď stromček dorazil na miesto, čakal ho veľký šok. Videl niečo, čo rozhodne vidieť nechcel. Dnes, keď deťom skončila škola, nerozbehli sa všetky hneď na ihrisko, ale pomaly sa vliekli domov s podivuhodnými vecami v rukách. Stromček to zaskočilo. Skoro každé druhé dieťa malo v ruke veľkú alebo malú škatuľku, do ktorej stále niečo ťukalo. O pár domov ďalej stála veľká budova, z ktorej vychádzal odporný dym. Stromček si myslel, že je to iba zlý sen. No, keď mu pristála plechovka z coca-coly na vetvičke, zvrhol sa a nahnevaný odišiel. Kým sa vrátil do lesa, jeho hnev sa premenil na smútok. Ostatné stromy to tiež veľmi mrzelo. Už ich nebavilo žiť v takom bodreli. V noci sa teda celý les potichu premiestnil na druhú stranu hory, v ktorej mesto ležalo. Ľudí už les nezaujímalo. Že im les chýba, si všimli až o týždeň, keď išli po ďalšie drevo. Stále im to dajako nesedelo, ale lesu to na druhej a čistej strane hory vyhovovalo. Mali tam ticho a čisto. O pár dní si ľudia uvedomili, prečo les zmizol. Svoju chybu oľutovali, ale stromy sa vrátiť nemienili. Ľudia pochopili, že urobili chybu, a tak tam vysadili nové stromčeky. A odvtedy je ich mestečko opäť najkrajšie.

K. Ambrózová, 5.A

Lesné stromy

Listnaté stromy

Dub

Listy sú obvykle laločné, v miernom pásme väčšinou v zime opadávajú, v subtropických pásmach rastú aj stále zelené druhy. Plody duba sa nazývajú žalude.

Javor

Javor je rod rastlín z čeľade javorových. Najviac javorov je v Severnej Amerike, v celej Európe a vo východnej Ázii. Zvyčajne sú to vysoké opadavé stromy, no existujú aj neopadavé.

Ihličnaté stromy

Borovica

Borovic je asi 100 druhov. Má nerozpadavé šišky a dlhé ihličie. Známe sú tieto druhy: borovica sosnová, borovica čierna, borovica limba. Boroviciam opadáva ihličie každé 2-4 roky.

Kosodrevina

Borovica horská alebo kosodrevina je druh borovice. Dorastá do výšky 1-2 metrov. Kosodrevina sa vyskytuje v pohoriach Vogézy (východné Francúzsko), Šumava, Jizerské hory, Tatry a Krkonoše a v pohorí Abruzzo (región v Taliansku).

A. Nemec, 6.A

Les

Les je pýcha naša,
chrániť ho opláca sa.
Kvety, stromy, zvieratká
behajú v ňom mláďatká.

Vôňa lúk a čerstvý vzduch
v zdravom tele zdravý duch.
Žblnkot vody i spev vtákov
urobí z nás lepších žiakov.

Na jar krásne zelený,
v lete na prechádzky stvorený.
Na jeseň zas hýri farbami,
v zime prikrytý je bielymi vločkami.

A tak je to rok čo rok,
vybrať sa do lesa je správny krok.
My všetci to veľké šťastie máme,
že v Tatrách si spolu nažívame.

Ema Rusiňáková, 5. A

Stretnutie s medveďom

Idem, idem po chodníku,
a tu zrazu medveď v kríku!
Celú tvár má od medu,
čert ho vezmi, nezbedu.

Postavím sa na stred cesty,
odíď stadiaľ netvor lesný!
Toto je môj región!
Nebude v ňom iný tvor!

Zamýšľa sa medveď v tichu,
zdvihne hlavu-už nikoho na chodníku.
Už tam nie je "kamarát",
s kým sa bude teraz "hrať"?

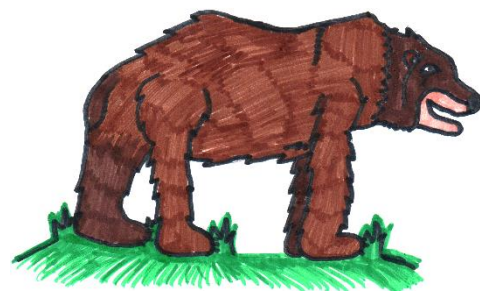
Nahnevane medveď brble,
že sa nikdy nemá dobre.
Odišiel mu kamarát,
už sa nemá s kým ani hrať.

Tomáš Sálus, 4.A

O lesoch

Rozhodla som sa, že dnes pôjdem do lesa. A stalo sa. Keď som vošla do lesa, videla som tam samé odpadky. Skoro som odpadla. Bol to hrozný pohľad na les so samými odpadkami. A tak som na druhý deň išla s veľkým vrecom a s rukavicami v ruke. Totižto, rozhodla som sa, že pôjdem zbierať odpadky. Po uprataní lesa bol čistý ako krištál a ja som bola spokojná.

Michaela Raučinová, 3.A

Jakub Drzewiecký, 7.A

Kvíz o lesoch:

1. V ktorý mesiac majú lesy sviatok?

- a) v marci
- b) v apríli
- c) v júli

2. Ktorý strom je najvyšší na svete?

- a) smrek opadavý
- b) jedľa
- c) sekoja

3. Prečo musíme chrániť lesy?

- a) pretože nám dávajú kyslík
- b) pretože sú na okrasu
- c) pretože sú vysoké

4. Z čoho vyrába papier?

- a) zo zeme
- b) zo stromov
- c) z kvitnúcich rastlín

5. Ako sa staráme o stromy (lesy)?

- a) polievame ich každý deň
- b) máme systém, ktorý je napojený na každý strom s vodou
- c) nemusíme sa o ne starať, starajú sa sami o seba

(Správne odpovede: 1b, 2c, 3a, 4b, 5c)

Michaela Raučinová 3.

Hádka o les

Bol raz jeden les,
v ktorom býval pes.
Pes bol kráľ,
medveď pán.

Títo dvaja sa radi mali,
kým sa spolu nehádali.
Pes sa cisárom chcel stať,
no a medveď v kráľovstve panovať.

Kto nášmu lesu vládnuť bude,
ak ním pes nebude?
Bude ním medveď?
A čo ak nie?
Jaj, to je ale trápenie.

Kto ním bude?
Budú voľby?

Kto koho zvolí?
Mne to niečo hovorí.
Každý na tom pohorí.
Nakoniec aj voľby boli,
A víťaz veru jasný bol.

Ani jeden z tých dvoch to nebol.
Bol ním jeden žiačik,
ktorý nemal fliačik.
Zo šíreho poľa bol,
Zajačik ich predbehol.
A koniec to je, krátkej básne
Kto chce, nech nad ňou žasne.

Lívia Mrugová 4.A

Deň matiek

História dňa matiek siaha až do antiky. V starovekom Grécku oslavovali ženu ako dárkyňu života už 250 rokov p. n. l. v podobe slávností na počesť matky všetkých bohov - bohyně Rhey. Oslavy trvali obyčajne 3 dni - od 15. do 18. marca. Starovekí Rimania oslavovali sviatok Matronalia zasvätený bohyni Juno.

Za predchodcu Dňa matiek sa môže považovať tzv. Nedeľa matiek- Mothering Sunday. Tento sviatok začali oslavovať v 16. st. v Anglicku. V čase sviatku, ktorý bol stanovený na štvrtú nedeľu počas veľkonočného pôstu sa mohlo služobníctvo žijúce u svojich pánov vrátiť domov k svojim matkám a stráviť s nimi deň. V novodobej histórii ľudstva sa Deň matiek dostal do povedomia na prelome 19. a 20. storočia, a to vďaka Američanke Anne Marie Jarvisovej. Po tom, ako v roku 1907 zomrela jej matka, začala viesť kampaň za vyhlásenie dňa venovaného matkám. Už o dva roky tento sviatok oslavovali v 45 štátoch USA. 8 mája 1914 vyústila do oficiálneho vyhlásenia druhej májovej nedele za Deň matiek Kongresom USA. Prezident Woodrow Wilson podpísal neskôr dokument, v ktorom bol Deň matiek vyhlásený za celoamerický národný sviatok. Dátum druhej májovej nedele sa rozhodli prijať za svoj takmer všetky krajiny sveta.

V Československu sa Deň matiek začal oslavovať v roku 1932, a to najmä zásluhou Alice Masarykovej, dcéry prezidenta T. G. Masaryka a emancipovanej predsedníčky Československého červeného kríža. V 50. rokoch boli oslavy Dňa matiek v komunistickom Československu a ostatných proruských krajinách nahradené marcovým Medzinárodným dňom žien. Tradícia Dňa matiek v komunistickom Slovensku bola obnovená až po roku 1989, kedy sa začal sláviť druhú májovú nedeľu v roku.

Tereza Vladárová, 7.A

Žiaci ŠKD

arkiere, arba, ska, knokaut	mieria	1		nukleové kyseliny (skr.)	jedovaté rastliny	počíta	anti transmit receive	pokoste	krútiť, vrtia		značka kozmetiky	2	úkaz na nočnej oblohe
centi- meter (zn.)			naras- tanie							ad manum (skr.)			
prvá dvoj- hláska			3 ľudská bytosť							včela, po angl. masťná zemina			
Emanuel (dom.)				zotročuje in line amplifier (skr.)						EČV Trnavy veľa na- rozpráva			
plešina							mocnie slov. hud. skupina						
vysníva- né vzory						zn. vysá- vačov hliník (zn.)				áno, po česky štýl hudby			
ázijský vozík					4 tu, po česky				filmová hviezda pood- prosuje				
	ženijná armáda úder v boxe			nedobrá osobné zámeno			pytliak kla- dúci oká európium (zn.)						mužské meno (24.6.)
jodid draselný (vz.)			predložka pohla			nevenuj mesiac, po angl.							
nakloním							hore, po angl. symetrála			akáže skonzu- muje			
metropola Nórska					značka múky vám patriaci			radiation zone americká zjazdárka			koncovka uhl'o- vodkov ida (dom.)		
citoslovce kvákania				5 odborníci v chémii								CH	plošné miery
autonóm- na oblasť (skr.)			mongols- ký vládca kartová hra				pripevní sedlo nevesta, po česky						
utečieš						sníva slovko úcty v Ázii				krík tropické ovocie			
slovenská hudobná skupina					Anna, po angl. jeden, po nem.				myšiaky lesklý náter				
Vonn, darda, aka, án	zvrtné zámeno	vodný tok rádio- lokátor (skr.)					51 rímsky EČV Nitry				podra- ďovacia spojka	doktor (skr.)	Yemen (kód)
6													
meno herca Delona						výklenky na bu- dovách							

Autor: Milan Kandrik

Štrasburg a Brusel – mestá plné života

Každý strávil jarné prázdniny inak. Tatranci možno na svahu, ja som vďaka projektu Euroscola navštívila dve stredoeurópske mestá – Štrasburg a Brusel. Sama neviem, ktoré z nich mi učarovalo viac, preto vám, milí čitatelia, napíšem o oboch.

Štrasburg, mesto na východe Francúzska, vám už po prvých minútach prirastie k srdcu. Tradičnú architektúru sme si spolu so spolužiakmi vychutnávali z loďky, ktorá nás previedla centrom mesta po rieke Rýn. Malé stánky s pohľadnicami a miestnym jedlom vytvárali priateľskú náladu, ktorá pretrvala aj počas nečakaného, silného dažďa. Našou konečnou zástavkou v Štrasburgu bol však Európsky parlament. Obrovská presklená budova chránená veľmi podobne ako letisko. Okrem prísnych bezpečnostných zásad sme museli dodržiavať nemenej prísny kódex. Páni v oblekoch a kravatách a dámy v priliehavých kostýmoch či formálnych šatách zasadli na miesta europoslancov a otvorene diskutovali na tému migrácie a budúcnosti EÚ. Vďaka diverzite študentov, ktorí podobne ako naša slovenská zostava reprezentovali svoju krajinu, sme postupne zistili, že v Grécku to nie je tak jednoduché a že aj migranti sú, rovnako ako my, ľudia z mäsa a kostí. Po tom, ako

sme vymenili lodičky za pohodlné tenisky, sme sa presunuli do neďalekého Bruselu. Táto belgická metropola sa neodlišuje od väčšiny miest Beneluxu - až kým nezabočíte za roh. Zrazu zmiznú reklamné

tabule či trúbiace autá a namiesto nich sa ocitnete v strede historického a architektonicky ohurujúceho námestia. Po pár sekundách obdivovania sme sa teda vybrali ďalej, k asi najznámejšej bruselskej pamiatke, k soške cikajúceho chlapca. Na naše veľké prekvapenie je soška veľmi malá a už len odfotiť sa s ňou bola výzva. Ako správni turisti sme neodolali tradičným bruselským wafliam s nutellou. S Bruselom sa mi už navždy bude spájať spomienka na najlepšiu (a zároveň najdrahšiu) zmrzlinu, ktorú som dúfam nejedla naposledy. Dobrodružstvo doplnila ešte návšteva pralinkárne, kde sme si okrem prednášky o výrobe belgických pralínok mohli tento proces aj vyskúšať a, samozrejme, vlastnoručne vyrobené pralinky zdegustovať. Na prechádzky večerným Štrasburgom a Bruselom budem spomínať ešte veľmi dlho. O desať rokov si nebudem pamätať latinské názvy svalov na ruke, ktoré sa práve učím na test z biológie. No garantujem vám, že ak sa ma o desať rokov opýtate, kde som prvýkrát jedla maracuju, bez váhania a s úsmevom na perách si spomeniem na jeden z najkrajších týždňov svojho života. A čo z toho vyplýva, milí čitatelia? Neučte sa preto, aby z vás boli chodiace encyklopédie. Učte sa, aby ste

Katka Kandriková, Tereza Váradyová-bývalé žiačky ZŠ-T.L.

A	K	R	O	T	O	M	J	
A	U	C	U	N	W	A	U	
Ž	L	T	Á	S	K	A	F	R
Y	E	S	A	N	K	I	L	O
R	C	M	I	L	O	O	C	
A		Č	Í	N	A		S	

motorka, činka, Rusko, kilo, žltá, ryža, yes, cool, au, áno, mi, Čína, wau, fuj - hlavné mesto Venezuely: _____ Alex Nemec, 6.A

Výlet do Karibiku

Vo štvrtok večer sme vyrazili na výlet do Karibiku. Leteli sme z Viedne a let trval asi 10hodín aj s prestupom v nemeckom Frankfurte. Dorazili sme tam v piatok večer. Ubytovali sme sa v hoteli a išli sme na večeru. Najedli sme sa a unavení sme si ľahli spať. Ráno sme vstali a išli na raňajky. Po raňajkách sme sa vybrali na pláž. More malo 28 stupňov. No keď sme vošli do mora, zdalo sa nám, že je studené. Boli sme aj na kajakoch. Bola to veľmi veľká sranda, lebo sme boli dosť ďaleko od brehu a boli tam obrovské vlny. Vrátili sme sa celí mokří a zostali sme na našej pláži. Tam sme sa slnili. Tiež sme si tam stavali rôzne hradby z piesku. Na druhý deň sme išli na výlet. Plavili sme sa loďou. Keď sme dorazili na určené miesto, všetci sme išli do mora. Potápači sa išli potápať a ostatní zase šnorchlovať. Bolo to úžasný zážitok. Po potápaní sme išli vyskúšať inú pláž. Dali sme si tam skvelý obed. Chvíľu sme si oddýchlí a išli sme sa kúpať do mora. Potom sme sa vrátili späť do hotela takou loďou, čo nás cestou nadhadzovala. Bola to sranda. Potom sme dorazili do hotela a šups na dobrú večeru. Po večeri sme sa už tešili do postele. Na druhý deň sme išli tiež na výlet, ale inde. Čakala nás pirátska loď. Keď sme vyplávali na šíre more, „piráti“ nám pustili film PIRÁTI Z KARIBIKU. Doplavili sme na miesto, kde boli žraloky a raje. Boli v takej ohrádke. Žraloky boli bylinožravce a my sme mohli pomedzi nich plávať. Potom sme išli k rajam. Zvrchu boli drsné a zdola zase hladké. Bolo to príjemné. Mali sme tam aj obed. Bol to úžasný výlet. Keď sme sa vrátili, čakala nás chutná večera v našom hoteli. Keďže sme boli unavení, tešili sme sa na oddych. Na druhý deň sme išli šnorchlovať do modrej lagúny. Bola taká plytká, že voda nám siahala len po kolená. Boli tam krásne mušle. Vrátili sme sa a vyhladnutí šups na obed. Keď sme sa najedli, zvyšok dňa sme strávili opäť na pláži. Stavali sme si tam mesto z piesku. A veru prišiel aj posledný deň. Bolo mi aj trochu ľúto, že odchádzame z takého „raja“, ale tiež som sa tešila domov. A Karibik? Na ten nikdy nezabudnem...

Autor: Katarína Ambrózová, 5.A

Michaela Raučinová 3.A

Samuel Regitko, 2.A

Vieš že ...

Zdroj: Internet

- cestný most Pulteney Bridge v anglickom meste Bath je jeden zo štyroch na svete, ktorý má po oboch stranách obchody?

-Majstrovstvá Európy vo futsale mužov sa v roku 1998 konali v Púchove a Považskej Bystrici?

-doba jednej otáčky Zeme okolo jej osi sa v súčasnosti predlžuje tempom asi 0,25 sekúnd za storočie?

-povrch Slnka pokrývajú 750 až 1 500 km široké plazmové útvary nazývané granuly?

-21 % všetkých druhov húb patrí medzi lišajníky?

-objem vody na Zemi je 1,2 miliardy kubických kilometrov a jej hmotnosť až 1,3 bilióna ton?

-numulity sú vyhynuté jednobunkové organizmy, ktoré dosahovali veľkosť až 10 cm?

-jazero Bajkal ako najhlbšie jazero na svete obsahuje okolo 23 500 km³ vody, čo predstavuje asi 20 % celosvetovej zásoby pitnej vody?

-vzducholoď Hindenburg neexplodovala ale zhorela, pretože bola pokrytá prakticky jednou z najhorľavejších zmesí, oxidom železitým a acetánom celulózy?

- Adolf Hitler prežil 42 pokusov o atentát?

Moja mama

Zdroj: Internet

Ách, moja mamka. Je to človek, ktorý ma vždy pohladí po tvári. Ak ma niečo bolí, ona do toho len raz fúkne a už sa to zahojí. Moja mamka ma vždy podrží, keď to najviac potrebujem. Ona sa teší z mojich úspechov a nad neúspechmi sa len pousmeje a povie: „Určite sa to nabudúce podarí.“ Ráno vstane, príde k mojej posteli a pekne ma zobudí. Niekedy aj pesničkou, ktorú mi s tatíkom spievali: „Vstávaj, vstávaj slnko mojich očí. Vstávaj, vstávaj moje slniečko. Slnko nám už do domčeka vkročilo. Vstávaj, vstávaj šepká do uška.“ Ja sa len zasmejem.

Niekedy sa hnevám, lebo sa mi vážne do školy ísť nechce. Ale mamička mi aj tak pomôže. Moja mamka je môj anjel, ktorý mi vždy pusku na dobrú noc dá. Už od malička ma vychováva, aby bolo zo mňa slušné dievča. Máme spolu veľmi veľa zážitkov, na ktoré si aj veľmi radi spolu spomenieme. Keď po niečom zatúžim, mamka nad tým porozmýšľa a rozhodne sa, či to dostanem alebo nie. Keď jej donesiem kvetiny, je veľmi šťastná. Moja mamka ostane navždy v mojom srdci.

Tímea Polorecká 6.A

Viete, že...

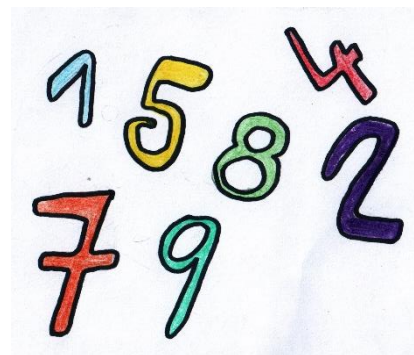
Jakub Drzewiecky, 7.A

- Najväčší doteraz známy had v dejinách sveta bol Titanoboa. Po vyhynutí dinosaurov sa stal najväčším pozemným lovcem. Jeho odhadovaná dĺžka bola 12 – 15 metrov. Jediný druh je Titanoboa cerrejonensis.
- Megalodon je jeden z vymretých druhov žraloka. Tento žralok je známy hlavne zo zachovalých fosílnych zubov a pár fosílnych stavcov. Zuby tohto žraloka sa podobajú na zuby žraloka modrého, ale sú oveľa väčšie a mohli dorásť do veľkosti 18cm.
- Najmenšie plemeno koní na svete je Falabella. Tieto koníky sú veľmi nízke, ale podľa stavby kostry nejde o poníka ale ide o normálneho koňa. Tento kôň nie je ani na jazdenie, neunesie ani dieťa. Chová sa ako domáci miláčik. Meria 44cm. A váži 26kg. Cena koňa tohto plemena je približne 2-tisíc eur.
- Najväčšie plemeno koní je shirský kôň. Bežne tieto kone merajú v kohútiku 170-190cm a vážia okolo jednej tony. Tieto kone sú veľmi silné, držia rekord v ťažnej sile, keď v roku 1924 dokázal záprah dvoch shirských koní utiahnuť až 50-tonový náklad. Toto plemeno je ťažné. Rekordérom a zároveň najvyšším žijúcim koňom na svete je kôň Duke. Toto majestátne zviera váži viac ako tonu a meria 2 metre a 4 cm v kohútiku. Zaujímavosťou je, že stále rastie! Žije v meste Tenterden v Anglicku, kde mu postavili špeciálnu stajňu a je miestnou atrakciou. Jeho týždenná strava stojí cca. 120 €
- Najkrajší pes na svete je Boo. Sú o tom presvedčené státisíce ľudí. Voči cudzím ľuďom a iným zvieratám je toto plemeno niekedy nedôverčivé.
- Najmenší chameleón na svete je Brookesia micra (vedecký názov, v preklade mikrochrobáček). Objavili ho na ostrovčeku pri Madagaskare. Americkí vedci sa domnievajú, že „maličký“ je prapredkom ostatných, väčších a farebnejších chameleónov.
- Najväčší chrobák na svete je Titanus giganteus alebo jednoducho titan. Meria aj 17 centimetrov, čo z neho robí najväčšieho chrobáka na svete. Hryzadlá tohto na prvý pohľad nezničiteľného živočícha sú také silné, že dokážu prehryznúť ceruzku i hrubší konár. Na Slovensku je to roháč, ktorý má aj 9 cm.
- Boomslang – za týmto exotickým menom sa skrýva jeden z najnebezpečnejších hadov na svete. Stretnúť ho môžete v oblasti Južnej Afriky. Hady sú známe tým, že nemajú príliš dobrý zrak, ale tento druh ho má výborný a vyrovná sa ním aj ľudskému. Má tiež nezvykle obrovské zuby. Ak sa rozhodne zaútočiť na človeka, nemáte proti nemu žiadnu šancu.
- Vráskavec ozrutný je najväčší žijúci tvor. Je 30 metrov dlhý a 150 ton ťažký.

Karin Hudeková, 6.A

Číselné zaujímavosti

- 3 - počet doterajších vydaní školského časopisu (aj s týmto číslom)
- 63 - počet literárnych diel, ktoré napísal Jules Verne (niekoľko jeho diel dokončil jeho syn Michael)
- 7 - približný vek, v ktorom je oko dokonalé
- 10 miliónov - počet farieb, ktoré asi dokáže ľudské oko rozoznať
- 72 - počet svalov, ktoré potrebujeme, aby sme mohli hovoriť
- 1,2 miliardy kubických kilometrov - to je objem vody na zemi
- 1,3 bilióna ton – hmotnosť vody na celej zemi
- 5 700 000 rokov – čas, kedy sa poradie dátumov Veľkej noci zopakuje

Jakub Drzewiecky, 7.A

Patrik Koruna 6.A

Prstom na mape

Kanada

Kanadská vlajka nesie list stromu cukrového javora, ktorý je v krajine veľmi obľúbený a ktorý na jeseň farbí krajinu do červena. Poskytuje tiež národnú pochúťku – javorový sirup. Kanada sa vyznačuje neobyčajnou bohatou biodiverzitou, od trvalého mrazu na severe po husté lesy na pobreží Pacifiku.

Hlavné mesto: Ottawa

Počet obyvateľov: 34 153 000

Taliansko

Taliansko patrí medzi najbohatšie a najvplyvnejšie štáty a zároveň je členom G8, NATO, EÚ. Je to krajina s bohatou históriou a bohatou kultúrou, ktorá po stáročia ovplyvňovala európske umenie, architektúru, hudbu a literatúru. Taliansko sa pýši historickými pamiatkami, krásnou krajinou, chutnou kuchyňou a je jednou z najpopulárnejších destinácií.

Hlavné mesto: Rím

Počet obyvateľov: 58 126 000

Zdroj:

Mesto Istanbul (Turecko)

Počas stáročí mal Istanbul tri rôzne mená. Bol založený okolo roku 680 pred n. l. ako Byzantion, v roku 330 bol prebudovaný Konštantínom Veľkým a premenovaný na Konštantínopol. Po jeho dobytí Turkami v 15. storočí jeho názov zmenili na Istanbul.

Počet obyvateľov: 12 783 000

internet

Rodos (Grécko)

Starovekí obyvatelia Rodosu uctievali boha slnka Héliu. Nikde v Grécku nebol taký populárny. V ostatných častiach krajiny nemal chrám, len zopár oltárov. Boh Slnka pomáhal obraňovať krajinu pred flotilou Demetria Poliorkéta v roku 304. Vďační obyvatelia roztavili bronzové brnenie, pridali 9 ton striebra a postavili sochu Héliu, slávny Rodoský kolos.

Pieniny (Slovensko)

O mníchovi Cypriánovi, ktorý tu žil v 18. storočí, bol nedávno natočený film. Cyprián (1724 – 1775) sa pôvodne volal Franz Ignác Jaschke a pochádzal od Hlohovca v Sliezsku. Do Červeného Kláštora prišiel niekedy v 50. rokoch 18. storočia. Vraj sa ako jeden z prvých ľudí vôbec pokúsil lietať na vlastnoručne zostrojených krídlach. Údajne doletel z pieninských Troch korún až k Morskému oku v Tatrách, kde sa o ovce veľmi krásna pastierka. Pieniny sú národný park PIENAP.

Alexander Nemec, 6.A

Cudzie slovníky

Slovensko-Taliansky

lopta - bola
srdce - corazón
televízor - televisor
taška - bolsa

slovensko-poľsky
vrtáčka - wiertarka
nohy - nogi
planéta - planeta
hodiny - godzin
kino - teatr

slovensko-španielsky

vlak - treno
kvety - fiori
krabica - scatola
kostol - chiesa

slovensko-francúzsky
lavica - banc
okuliare - lunettes
dvere - porte
číslo - nombre
pieseň - chanson

Vlastná tvorba

Medvede na snowboarde

Medveď Laco obľuboval jazdenie na snowboarde. Medveďovo malo veľa šampiónov v snowboardovaní. Laco bol jedným z nich. Tento rok chcel naučiť snowboardovať svojho naj kamoša Jula. Julo bol tlstý, škaredý a ešte k tomu aj ľarbavý. V jeho medvedej papuli boli stále čučoriedky alebo maliny. Raz v nej Laco zazrel aj mäso z mŕtveho jeleňa, ktorého lapil Julov otec Mako. To bola prezývka. Julov otec totiž obľuboval mak. Julo bol veľmi, veľmi pažravý.

Prišla zima. Laco vybehol na svah, Julo sa za ním dotrepal až o niekoľko minút. „Tak, Julo, obuj sa a spusti sa,“ prikázal Laco. Julo si teda obul topánky na snowboard a potom si obul aj ten. Postavil sa na kraj svahu a spustil sa dole. Jój, keby ste tam boli! To bol pohľad. Julo sa šúchal a padol na zem. Priamo na najstrmšej časti kopca. Kotrmelcov, premetov a mnoho podobných vecí spravil nespočetne. Laco sa len smial. *Hanba Medveďovi Julovi!!!* Čo Laco narobí? Z Jula asi snowboardista asi nebude...

Martina Zámečníková, 2.A

Tomáš Sálus, 4.A

Problém v cukrárni alebo Druhá záhada pre detektíva Arnolda Vyriešprobléma

Začalo sa to nejako takto:

Cukráreň U mlsnej papuľky zažívala rušné chvíle. Práve dnes mal prísť slávny recept na najlepšiu tortu v celom vesmíre od majstra LaTorteua z Francúzska. Majster cukrár Donald Papuľka, ktorý viedol cukráreň U mlsnej papuľky, očakával recept s napätím. Bol to asi posledný recept majstra LaTorteua, lebo majster LaTorteu bol vážne chorý. Bolo presne 13 hodín, keď recept dorazil. Ôsmi cukrári vrátane samotného Donalda Papuľky ho čakali. Bola to veľká správa.

Dve hodiny na to, keď ôsmi cukrári usilovne pracovali, vtrhli do cukrárne banditi. „Naval' prachy!“ zvraskol jeden na predavača. Sedem cukrárov ustráchané sledovalo banditu. Predavač vybral prachy a podal ich banditovi. Banditi odišli.

O hodinu sa zistili dve veci. Prvá z nich, síce dosť závažná ale nie najviac závažná bola tá, že majster LaTorteu podľahol záchvatu a umrel. Druhá, závažnejšia vec, bola táto: zistilo sa, že majstrov posledný recept niekto ukradol.

Na miesto činu hneď prišiel detektív Arnold Vyriešproblém. Prvé, čo mu z rozprávania zdalo divné, bolo to, že pred príchodom banditov bolo cukrárov osem. Keď banditi odišli bolo ich len sedem. Zistil, že majster LaTorteu si nedal na recept patent. Ôsmeho cukrára poľahky odhalili. Bol to komplic banditov. Keď zaútočili banditi a všetko sa sústreďovalo na nich, cukrár odišiel, zobral recept a zutekal. Arnold Vyriešproblém si správne zatipoval, že banditi majú vo Francúzku komplica a ten otrávil majstra LaTorteua!!! Keďže majster nedal na recept patent, banditi by si ho naň dali a stali by sa veľmi bohatými. Vyriešproblém teda opäť všetkých hravo odhalil.

Matej Pirschel, 2.A

T. Sálus, 4.A

Lesná obluda

Bol raz jeden veľký les, žili v ňom zvieratká, rastliny, horár a jeho pes Andy. Pod lesom sa rozprestierala malá dedinka. Horár žil na kraji lesa a každé ráno až do večera, chodil po lese a hľadal, či nenájde pytlakov alebo zranené zviera. Jedného dňa ,ako vždy ráno, išiel do lesa, ale nenašiel ani pytlakov, ani ranené zviera a tak šiel hlbšie do lesa. Prišiel k jednej skalnej jaskyni. Ani nevedel, prečo vošiel dnu. Bolo tam veľa stalagmitov a stalaktitov. A čím išiel hlbšie, nemohol sa nabažiť tej krásy. Okolo neho boli diamanty, rubíny a iné drahocennosti... Keď tu odrazu pes Andy začal nahlas vrčať. Horár vošiel do akejsi veľkej miestnosti a uvidel tam niečo ležať. Bolo to veľké a akoby pospájané z rôznych konárov. Bolo to obrovské telo. Obluda odrazu zavrčala. Horár sa tak zľakol, že vyskočil, ale nedal sa na útek. Obluda sa dvihla, stála oproti horárovi. Horár si pomyslel, že obluda naňho zaútočí, ale čakalo ho prekvapenie. Obluda sa usmiala a prehovorila mocným hlasom: „Ahoj horár, ty chrániš tento les a ja ti pri jeho ochrane pomáham. Každú noc chodím von z tejto jaskyne a dohliadam na les. Práve si ma zastihol, keď sa budím.“ Ešte v ten večer sa horár a obluda vybrali poobzerať si les. Horár s obludou sa čoskoro stali najlepšimi priateľmi. Spolu pomáhali raneným zvieratkám a zvieratká ich už dobre poznali. O pol roka prišiel za horárom akýsi podnikateľ, že chce vyrúbať tento les a postaviť tam diaľnicu. Hoci ho horár prosil, aby nevyrúbal les, podnikateľ sa nedal obmäkčiť. A tak horár išiel za obludou a poprosil ju, aby to nejako vyriešila. Obluda povedala, že s radosťou. Keď vyšla z jaskyne, bol deň. A medzitým už pred lesom stáli buldozéry a iné autá a už rúbali stromy. Niekoľko zvieratiek vybehlo von z lesa. Obluda vybehla von spoza stromov a dívala sa na buldozéry. Strašne zarevala a odrazu sa všetci vodiči buldozérov a áut dali na útek. Zvieratká sa vrátili do svojho domova a obluda - tá pozrela na horára a povedala: „Milý horár, mám také tajomstvo, ktoré som ti zatajila. Ja v tomto lese nebyvam odmalička. Mojou úlohou je chodiť z lesa do lesa a pomáhať jej obyvateľom. Jaskyňu som našla a keď som sem prišla, začala som v nej bývať. Všetky poklady z nej ti darujem. Myslím si, že už nikto neublíži tomuto

Adam Jarčuška,3.A

lesu. A mojou povinnosťou je odísť a pomôcť inému lesu. Dovidenia, horár!“ Horár za obludou veru dlho smútil. Nikdy si nevzal poklady z jej jaskyne. A keďže sa s obludou spoznal v apríli, nazval ju Aprílka a rozhodol sa, že bude vždy oslavovať apríl ako mesiac lesov. Ani nevedel ako a apríl sa ako Mesiac lesov začal oslavovať aj dole v dedinke. Rozšírilo sa to ďalej a ďalej a dnes už celý svet oslavuje apríl ako MESIAC LESOV.

Lenka Koleková 5.A

Katarina Ambrozová,5.A

Lujza a Raskin

Števo Kotsch,8.A

Bolo raz jedno dievčatko. Volalo sa Lujza a malo desať rokov. Veľmi ale naozaj veľmi túžilo po psíkovi. Skoro každý deň navštevovala Lujza útulok pre psíky. Jedného z nich si veľmi obľúbila. Psík bol yorkshirský teriér a volal sa Raskin. Rodičia sľúbili Lujze, že ak bude mať na vysvedčení samé jednotky, zoberú si Raskina domov. Lujza sa posnažila a naozaj! V deň D mala na vysvedčení samé jednotky. Naradovane sa cestou zo školy zastavila v útulku. Rozbehla sa k Raskinovej kletke a..... Raskin v nej nebol. Lujza sa dozvedela, že si Raskina vzal domov milý manželský pár. Lujza zosmutnela. Celá zronená sa vrátila domov. Keď vošla do obývačky, na podlahe ju čakala veľká škatuľa. Lujza ju otvorila a zo škatule vyskočil Raskin! Lujza sa od šťastia rozplakala. Nemohla uveriť, že je to pravda. Ten deň bol najkrajším dňom v jej živote.

Lucia Drabová,5.A

O zázračnom sne malej Lejky

Lejka mala deväť rokov. Práve sa chystala do postele, keď sa to celé začalo. Lahla si a zaspala. Už bola asi polnoc, keď sa zrazu zobudila a bola v krajine, ktorú nikdy nevidela. Vybrala sa hľadať východ z nej. No o chvíľu stretla malého zajačika, ktorý sa volal Jožko. Jožko jej poradil, aby išla za vládcom. Iste by ste si mysleli, že ním bude lev, no mýlite sa. No počkajte a uvidíte. Keď tam prišli, bola aj Lea prekvapená. Pred ňou stál trón. Na tróne sedela opica. „Toto snáď nie je možné!!!!!!“ vykrikla vzápätí. Opica sa urazila a poslala svojho sluhu, aby odviezol Lejku do väzenia. Lejka sa bránila, no bez úspechu. No uznajte, máte šancu proti dvom opiciam? No k Lejke do väzenia prišla samotná princezná. Bola veľmi milá a dobrá. Povedala, že ju vyslobodí, ak sa s ňou bude hrať. Lejka súhlasila, veď nemala inú možnosť. Tak, a ráno o tom vedel aj kráľ. Súhlasil. O chvíľu ju hra prestala baviť. A potom utiekla. Vo chvíli, keď jej boli opice za päťami, zjavila sa pred ňou dobrá víla a zastavila čas. Vysvetlila jej, ako sa dostať domov. Potom plynul čas ako predtým. Víla tam už nebola. Lejka urobila to, čo jej víla povedala. A potom sa dostala domov. Nikto ani len netušil, že Lejka tu nebola. Odvtedy, čo odišla v našom svete neuplynula ani jedna minúta.

Michaela Raučinová, 3.A

Lívia Mrugová, 4.A

O malej Lene

„Lena vstávaj!“ takto Lenu skoro každé ráno budila mama Gabika. Asi tri týždne ju intenzívne pozorovala. Niečo sa jej na dcére nezdalo. Mala pocit, že s jej zrakom akosi nie je všetko v poriadku. Pri raňajkách sa jej mama spýtala, či jej netreba silnejšie dioptrie, pretože už okuliare nosila. Na druhý deň ju pre istotu objednala na očné vyšetrenie. Doktor jej vyskúšal tie najsilnejšie dioptrie. No ani cez tie najsilnejšie dioptrie nevidela ostro. Potom ju sestrička zobrala von z ambulancie a jej mama ju tam netrpezlivo čakala. Po chvíli vyšla aj Lena. Mama bola smutná, ale snažila sa to skrývať. No Lena ju odhalila. Neskôr jej mama všetko vysvetlila. Povedala, že je slepá. „Čo?“ vykrikla nešťastne Lena. Nemohla tomu uveriť, že už nikdy nič neuvidí. Mama jej po štyroch týždňoch povedala, že jej treba kúpiť slepeckého psa. Bolo to presne 27.4. Keď jej mama kúpila vodiaceho psíka, Lena zistila, že s ním bude aj v škole. Aspoň táto správa ju potešila. Psík sa volal Lessi. Odvtedy sa Lena teší, že má takého milého a oddaného psíka. V škole je Lessi poslušná a ani nehavkne. A výnimočné na tomto príbehu je to, že Lene mama oznámila, že jej treba slepeckého psa práve na Svetový deň grafiky a vodiacich psov.

Lívia Mrugová 4.A

Preteky

V pondelok sa chystali nezvyčajné preteky v kárach, ktoré stavali ockovia s vlastnými deťmi. Boli to síce nezvyčajné preteky, ale mali už svoju tradíciu. Milan sa so svojim oteckom chcel nielen zúčastniť, ale chcel aj stoj čo stoj vyhrať. No mal v istom zmysle veľkú smolu. Jeho otca, totižto, zvolili za predsedu a rozhodcu toho podujatia. To znamená, že by nemohol tak fandiť, ako by chcel. Inak by to mohli ostatní súťažiaci brať ako diskrimináciu. No a prišiel ten deň, kedy sa mala otestovať výkonnosť kár. Súťažiaci robili ešte posledné úpravy a vtom rozhodca zakričal: „Pripravte sa! Štart o 5 minút!“ Káry prišli na štartovú čiaru. Rodičia chytili vozidlá a čakali, kým sa ozve slovo, čo v nich prebudí toľko adrenalínu, že až. Milanov oco zodvihol nad hlavu kockovanú zástavu. Zhlboka sa nadýchol a zakričal: „ŠTART!“ Rodičia potlačili motokáry so svojimi ratolesťami takou silou, že deti vyleteli do výšky asi 20 centimetrov. Vtom Milanov oco zakričal: „Pod' Milan, pod'!“ A to nemal robiť, lebo na to reagoval, ako odbitie strely na tenise, Petrov oco. „Hej, rozhodca nadržiava svojmu dieťaťu! To nie je fér!“ kričal ako zmyslov zbavený. A rodičia ako také ovečky zborovo prikyvovali. Normálny oco by to nechal tak, ale tento bol strašne zúrivy. Možno sa pýtate prečo, a tak vám to poviem. Petrov oco meral 165 cm a ako sa hovorí malý a „nervný“. Tak sa do seba pustili. Ako sa tak trhali, jeden z nich, pravdaže nechtiac, jednu šupol Vierkinmu ocovi. Bolo veru horšie ako zle, lebo ten oco bol boxer a keď sa zapojil do bitky on tak aj jeho žena. No jeho žena nebola len tak hocikto. Bola majsterkou Európy v kulturistike. Tak sa bili hlava-nehlava. Jeden druhému za ucho, druhý tretiemu do stehna a tretí štvrtému do nosa. Krvi všade. Našťastie tam bol Barborin oco, ktorý bol lekár. Pravda lekár ako lekár. Bol to zverolekár. Chytil ho za ucho, jednu mu ešte fľasol, aby nepišťal a iba sa mestom ozvalo puk, ako sa mu ten nos napravil. A tie deti, každé sa vydalo iným smerom a nikdy ich už nikto nevidel. Možno jazdia až doteraz, kým sa im tie rachotilky nerozbili...

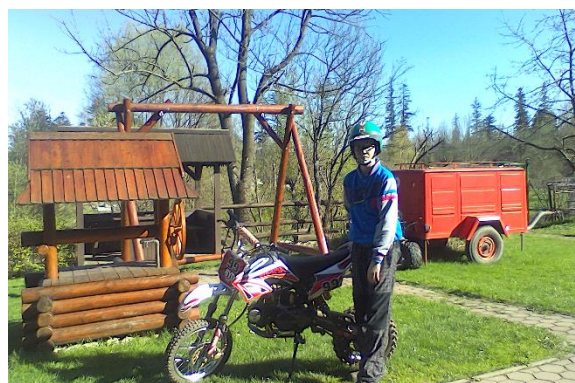

Martin Michalka, 6.A

Martin Michalka, 6.A

Ja a moje začiatky na motorke (cross)

Raz sa ma môj dedo spýtal, že či by som si nevyskúšal jazdiť na crossovej motorke. Ja som povedal, že by som to vyskúšal. Tak sme ju išli vybrať z garáže a aj sme ju naštartovali. Keď som videl, ako ide silno, tak som dedkovi povedal, že som zmenil názor. Ale on mi povedal, že až taká silná nie je. Tak tak som ju predsa len vyskúšal. Najprv som jazdil pomaly a neskôr aj rýchlejšie. Po pár týždňoch trénovania som začal jazdiť aj po veľkých kopcoch a už po roku som začal aj skákať. Skoky na motorke dosahovali výšku asi 30 centimetrov, niekedy aj jeden meter (najviac). Za dva roky som išiel na také detské preteky pre deti zo Starej Kotliny, ktoré organizoval môj sused. Ja som mal čas 1:00 minúta a úplne bez trestných bodov. Vyhral som 1. miesto! Na Vianoce som dostal nový drapák na moju motorku a tá motorka mala taký záber, až mi skoro ušla z rúk. A toto je zatiaľ všetko o mojich začiatkoch na crosse.

drapák = je koleso, ktoré má veľké a silné drápy
cross = typ terénnej motorke

Samuel Majerčák, 7.A

Bežecké lyžovanie

Bežecké lyžovanie je na našej škole tretí rok. Vďaka výbornému trénerovi a učiteľovi p. Miroslavovi Plichtovi dosahujú bežci výborné výsledky. Na pretekoch či tréningoch s ním nikdy nechýba zábava. Na niektorých pretekoch aj spíme v rôznych penziónoch. Na predposledných pretekoch sme spali v penzióne, ktorý mal nádhernú záhradu, a tá bola ako

stvorená na skrývačky či iné zábavné hry, ktoré nám pán učiteľ dovolil hrať aj keď sa zotmelo... Na tréningoch v lete trénujeme vytrvalostné behy, šprinty a sem-tam si vybehneme na nejaký kopec. Keď sme v telocvični, tak posilňujeme, hráme hry s loptou alebo si urobíme prekážkovú dráhu. V zime zas beháme na bežkách a cvičíme techniku. Trénujeme na kolbisku, na Štrbskom Plese alebo niekedy vybehneme aj na zjazdovku. Na týchto tréningoch tiež nikdy nie je nuda. Pán učiteľ nám hocikedy vymyslí preteky, kde si zmeriame sily, hráme na bežkách naháňačku alebo sa po tréningu guľujeme. Bežecké lyžovanie je podľa môjho názoru úžasný šport. Veľa sa pri tomto športe pohybujeme, málokedy sme chorí a my decká sme výborná partia.

Lenka Koleková, 5.A

Niektoré zaujímavé výsledky:

Verejné preteky Košická lyža – 27.2. 2016 – Kojšovská hoľa

V krásnom slnečnom počasí sme vyhrali naše kategórie a domov sme si všetci niesli cenné kovy.

- 1.miesto Lenka Koleková,
- 1. miesto Oliver Vrábel
- 2. miesto Timea Polorecká,
- 2. miesto Andreas Brabec,
- 2. miesto Miroslav Plichta

Majstrovstvá Slovenska II. časť 12. - 13. 3. 2016 Štrbské Pleso

12.3. sobota - štafeta dvojíc klasickou technikou

2. miesto Lenka Koleková a Hana Chudíková – ml. žiačky

10. miesto Oliver Vrábel, Andreas Brabec – ml. žiaci

13.3. nedeľa - vytrvalostné preteky klasickou technikou 2,5 km –

- 4. miesto Oliver Vrábel,
- 23. miesto Andreas Brabec
- 5. miesto Hana Chudíková,
- 6. miesto Lenka Koleková
- 13. miesto Timea Polorecká
- 4 km – 4. miesto Paulína Chudíková

Výsledky Slovenský pohár žiactva sezóna 2015/2016:

- 4. miesto Paulína Chudíková
- 6. miesto Lenka Koleková
- 6. miesto Hana Chudíková
- 7. miesto Katarína Ambrózová
- 8. miesto Oliver Vrábel

☺ Recenzujeme...

Pat a Mat vo filme

7.4.2016 – 1 hodina 20 minút

Dvojica kutilov Pat a Mat sa konečne vracia na scénu a to priamo v celovečernom filme pre celú rodinu a nadaných kutilov. Známa dvojica v tomto roku (2016) oslavuje 40. narodeniny a doteraz sa na filmovom plátne ešte nepredviedla. Pre kutilov ich triedy to ale „samozrejme, nemôže byť“ žiaden problém. Obzvlášť, keď na povale majú krabice plné filmov a pod schodmi premietачku, na ktorej svojim fanúšikom budú radi premietat' svoje príhody. Neboli by to ale oni, ak by sa nestretli s celým radom problémov. A tak sa teraz stretnú so zákerným kaktusom, suchým stromom, alebo sa rozhodnú „zvelebiť“ svoj domov originálnymi úpravami. Ako sa im to podarí? Ja s Kubom Budajom sme osobne na tomto filme boli a veľmi sme sa pobavili.

Patrik Koruna 6.A

Zootropolis

2016 - 1 hodina 48 minút

Moderná zvieracia metropola Zootropolis je mesto ako žiadne iné. Skladá sa z niekoľkých obytných štvrtí, od nóbl predmestia Saharské pole po mrazivé sídlisko Tundrovka, domov polárnych zvierat. Je to skrátka miesto, kde všetky zvieratá žijú spolu, bez ohľadu na veľkosť a stravovacie chute, od najväčšieho slona, cez leva po najmenšieho piskora. Keď však do mesta dorazí ambiciózny policajný nováčik Judy Hoppsová, zistí, že byť prvým králikom medzi veľkými zvieratami policajného zboru nie je vôbec jednoduché. A pretože chce svoje kvality dokázať, využije prvú príležitosť a spojí sa aj s pouličným podvodníkom, lišiakom Nickom Wildom, aby vyriešila zložitý a záhadný prípad, smerujúci na najvyššie miesta mesta zvierat.

Ja osobne som na tomto filme bol a môžem ho len odporučiť. Tento animák bol podľa mňa veľmi dobre spracovaný.

Patrik Koruna, 6.A

Vtipkáreň

Čo robiť pri stretnutí s medveďom?

Nič, medveď sa o všetko postará sám.

V lese otvárajú nový bufet. Prvý je medveď, za ním ostatné zvieratká. V tom sa dopredu snaží dostať zajac. Medveď ho vysokým oblúkom soť naspäť. Keď sa to zopakuje asi trikrát, zajac so zlomenou nohou a rukou, otrasom mozgu a bez jedného zuba hovorí:

- No nič, bufet otvovím zajtva!

Slon stúpi do mraveniska a mravce po ňom začnú liezť. Slon sa otrasie, ale jeden mravec mu ostane visieť na krku. Ostatní po ňom zdola kričia:
"Zaškrť ho, zaškrť ho !!!"

Mladý komár hovorí matke:

- Mami, chcem ísť dnes do opery. Pust' ma.
- V žiadnom prípade.
- Ale ja chcem! Ináč ujdem z domu!
- No dobre, ty nešťastník, len ťa prosím, dávaj si veľký pozor pri potlesku!

Dva hady v púšti:

- Počuj, my sme jedovaté?
- A čo ja viem? Prečo?
- Práve som si zahryzol do jazyka!

Tak čo, tetuška, ako funguje vaša stará pastička na myši?
- Úplne super. Ráno sa tej staromódnej technike tri myši posmievali, až sa urehotali na smrť!

Visia tri netopiere na strome. Zrazu sa jeden z nich postaví a druhý sa pýta tretieho:

- Čo sa mu stalo?

A on mu na to odpovedá:

- Neviem, asi odpadol.

Hádanka:

Na ceste leží dlhá rúra. Jedna mačka sa pozerá z jednej strany a druhá mačka z druhej strany. Prečo sa tieto dve mačky nevidia?

Pretože jedna mačka sa pozerá v pondelok a druhá v utorok!

„Mamička, dnes som sa ako jediný v škole prihlásil.“

„A čo sa pani učiteľka pýtala?“

„Kto rozbil okno na chodbe?!“

Dve blchy vyjdú s kina. Jedna sa pýta:

„Tak čo, ideme pešo alebo počkáme na psa?“

V zoo nachytal dozorca muža, ktorý pri výbehu vlkov hádže do vlka kamene. „Človeče, čo vám ten vlk urobil?!“

„Mne nič, ale tá beštia zožrala Červenú čiapočku!“

Čo urobíte, keď stretnete medveďa?

Nič, medveď sa o všetko postará sám.

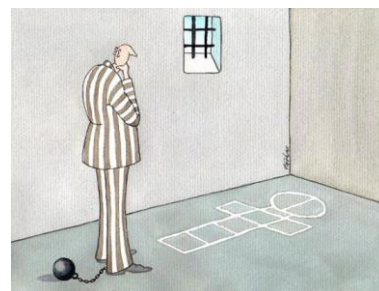
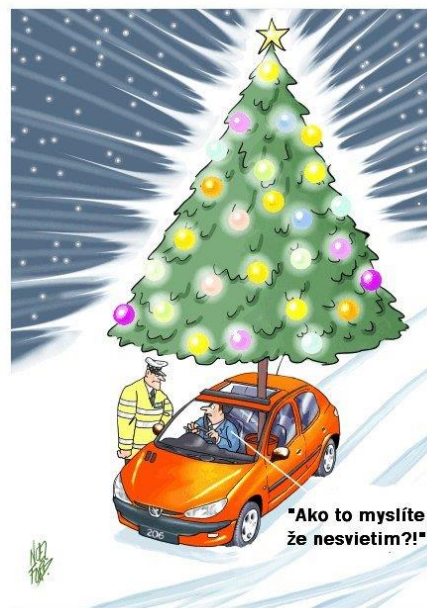
„Mami, prosím ťa, poď sem a vyhnaj tú muchu z mojej izby!“

„Synček môj, nehovorí sa vyhnaj, ale vyžeň.“

„Dobre mami, už nemusíš, už som ju vyženil.“

„Nehovorí sa vyženil, ale vyhnal.“

Modlitba dieťaťa: Pane Bože, prosím ťa, vkladaj vitamíny do zákuskov, cukríkov, čokolády a nie do špenátu a mrkvov.

Tomáš Sálus, 4.A

Tajnička

[illegible]

1. Kedy sa končí pôst?
2. Ktorý kvet vyrastie začiatkom jari ako prvý?
3. L s mäččenom.
4. Ako sa inak sa volajú veľkonočné vajíčka?
5. Aká sobota je na Veľkú noc?
6. Aký štvrtok je na Veľkú noc?
7. V ktorý deň oblievajú chlapci dievčatá?
8. Čo nasleduje po dni?

Riešenie tajničky: oblúbené sviatky jari

Alex Nemec, 6.A

[illegible]

1. Motorka po anglicky
2. Dlhé A
3. Plod jablone?
4. Doktor inak?
5. 1. Máj - sviatok...?
6. Ročné obdobie
7. Púštny kvet(s trňmi)
8. Ypsilon

9. 9. slovný druh?
10. Mesiac lesov
11. Sun po slovensky?

Riešenie tajničky:_____

Alex Nemec, 6.A

Aktivity v našej škole

4.3.2016. - Školské kolo vo florbale – 2.stupeň

8. a 9.3.2016 **Okresné kolo 37. ročníka Pytagoriády v Poprade**

9.3.2016. – Preteky - Pohár Primátora Vysokých Tatier

14.2., 27.2., 28.2., 5.-6.3. ,12.-13.3.2016. Klub bežeckého lyžovania TJ Vysoké Tatry – súhrn pretekov žiakov bežeckého lyžovania

11.3.2016 - Stolný tenis – okresné majstrovstvá Tatranská Lomnica.

15.3.2016 - videokonferencia s družobnou školou v Chorvátsku

17.3.2016 - Veľkonočná tvorivá dielňa

17.3.2016 - Hviezdoslavov Kubín – okresné kolo (Poprad)

21.3.2016 - Matematický klokan

22.- 23.3.2016 - Čitateľský maratón a antistresové omaľovánky, súťaž o najkrajšiu záložku do knihy

31.3.2016 - Slávici z lavice – školské kolo

4.4.2016 – výchovný koncert – Prima nota (slušné správanie, prevencia kriminality)

5.4.2016 – Apríl –mesiac lesov (prezentácie pre žiakov 1. stupňa)

5.4.2016 – Mestská knižnica Vysoké Tatry(T.L.) - beseda so spisovateľmi (Z. Kuglerová. , A. Marhoul, O. Kalamár)

6.4.2016 - Zápis do 1. ročníka (22 žiakov)

15.4.2016 - Deň zdravia (zdravé nátierky a šaláty)

19.4.2016 - Lesná pedagogika

20.4.2016 – Rozhlasové vysielanie k Apríl – mesiac lesov, výstava prác

22.4.2016 - Slávici z lavice (okresné kolo v Poprade)

22.4.2016 – Detské kočovné divadlo Drak z Prešova v našej škole

26.4.2016 – návšteva Wild Park Resort vo Veľkej Lomnici (žiaci 1. A)

28.-29.4.2016 – Exkurzia žiakov 7.-9. ročníka v Poľsku (koncentračný tábor v Osvienčime, prehliadka mesta Krakow)

Redakcia

Lomničan, časopis žiakov Základnej školy v Tatranskej Lomnici, **Číslo 3 – Jar 2016**

Redakčná rada: Jakub Budaj, Jakub Drzewiecký, Tetreza Vladárová, Karin Hudeková, Patrik Koruna, Alexander Nemec, Lucia Drábová, Lívia Mrugová, Tomáš Sálus, Michaela Raučinová

Zodpovedný redaktor: Mgr. Natália Turčeková

Výtvarné návrhy: žiaci ZŠ v Tatranskej Lomnici

Jazykový redaktor: Mgr. Natália Turčeková

Autor obálky: Tereza Vladárová

Technický redaktor: Jakub Budaj

Redakčná poznámka na záver. Ďakujeme autorom za ich príspevky a výtvarné návrhy. Prosíme žiakov, aby prispievali vlastnou tvorbou. Špeciálna vďaka za technickú výpomoc patrí **Katke**

Kandrikovej a pani učiteľke **Zuzane Kandrikovej!** Naše veľké ĎAKUJEM patrí pani **Renáte Mrugovej**, ktorá nám sponzorsky zakúpila farebné tonery do tlačiarne. Srdečne ďakujeme!

